

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Sloughi

Foto: Schuru-esch-Schams (Inge og Eckhard Schritt)

Versjon 1

Gyldig t.o.m. 1.1.2022

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Generelt.....	3
Rasens historie – bakgrunn og utvikling	3
Rasens populasjon	3
Populasjonsstørrelse.....	3
Gjennomsnittlig kullstørrelse.....	3
Innavlsgrad	3
Mål og strategi.....	4
Helse.....	4
Generell beskrivelse av rasens helse.....	4
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter.....	4
Forekomst av reproduksjonsproblemer.....	4
Prioritering.....	4
Mål og strategi.....	4
Bruksegenskaper	4
Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester	4
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden	4
Mål og strategi.....	5
Atferd og mentalitet	5
Atferd	5
Mål og strategi.....	5
Eksteriør	5
Mål og strategi.....	5
Oppsummering.....	5
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål	5

Innledning

Sloughi har tilhørighet i gruppe 10. Antall hunder er svært begrenset i Norge.

Generelt

Rasens historie – bakgrunn og utvikling

Sloughi har vært berbernes jakthund siden lenge før arabernes inntog i Nord-Afrika. FCI regner Marokko som rasens hjemland. Den kalles også arabisk mynde, men det er mer korrekt å kalle den nordafrikansk mynde, for den har sin opprinnelse hos berbere i det nordlige Sahara, fra Libya i øst til Marokko i vest. På arabisk og tamazight kalles rasen Sloughi Moghrebi, som betyr mynde fra Maghreb.

Berberne er det opprinnelige folket i Nord-Afrika, et nomadisk stammefolk som siden har blitt invadert av araberne. I dag holder berberne først og fremst til i Marokko, Algerie, Tunisia og deler av Libya. Sloughien er mest tallrik i Maghreb og det nordlige Sahelbeltet, og i fjellstrøk som inngår i disse landene. I rasens opprinnelige habitat finnes det også en fjelltype som er utbredt hos berbere i Atlasfjellene. Den er generelt noe større og tettere bygd enn ørkentypen.

Ingen vet nøyaktig hvor gammel denne mynden er, men mange mener den må være flere tusen år gammel. Nyere genforskning ser ut til å kunne støtte denne antakelsen. Noen mener også at den kan nedstamme direkte fra tesem, den gamle egyptiske urmynden, men dette lar seg neppe dokumentere. Kan hende er den like gammel som saluki, som lenge ble regnet som en meget nær slektning. Sloughiens nærmeste genetiske slektning er azawakh, og den er kun fjernt beslektet med saluki.

Hunder av denne rasen har tradisjonelt tilhørt rike og mektige berbiske stammehøvdingar, som gjerne har holdt en liten flokk av slike hunder til jakt- og vaktformål. Franske soldater brakte rasen med seg til Frankrike omkring 1860, etter krigen i Algerie, men rasen er ikke tallrik noen steder. Noen hunder har blitt importert til Europa og USA, der de har dannet grunnlaget for vestlig avl.

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

Det er ca. 20. individer i Norge per i dag, så noen utbredt rase her er det ikke. I Sverige og Finland er rasen noe mer utbredt, men den er fortsatt å regnes som en sjelden rase. Det har vært importert 12 hunder og født 7 kull i Norge. Siste registrerte kull var i 2012.

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Gjennomsnittlig kullstørrelse er på 6,7 valper. Minste kull registrert i Norge var på 3 valper, og de største var på 10.

Innavlsgrad

Gjennomsnittlig innavlsgrad for norskfødte kull er på 0 %

Mål og strategi

Målet blir å fremme kunnskap om rasen og skape/beholde interessen for rasen. Øke antallet i Norge uten å drive oppdrett på nær beslektede individer. Opprettholde kvaliteten på rasen egenskaper og linjer. For oppdretterne er det viktig å ha kunnskap om følgende:

- Rasens historie og utvikling (spesielt i rasens hjemland)
- Aktuell kunnskap om rasenspopulasjon i dag
- Langsiktige mål og sunne prinsipper slik at avlen fremmer god helse, godt temperament og rasetypiske bruksegenskaper.

I tillegg:

- Flertallet av de skandinaviske hundene er relativt nær beslektet. Derfor er det også viktig å tenke på innavlsprosenten ved videre avl/oppdrett. Det blir jobbet for å holde innavlsprosenten under 2,5 %. Import av avlshunder som i liten grad er beslektet med eksisterende avlshunder.
- «En tisper som ikke har evnen til å føde naturlig, pga. anatomi eller arvelig primær inert (manglende veer), bør utelukkes fra videre avl (NKKs grunnregler punkt 4.4.)

Helse

Generell beskrivelse av rasens helse

De norske hundenes helse anses å være generelt god. Rasen har et godt immunforsvar, og det er ikke registrert noen sykdomsproblemer.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Rasen har hatt enkelte tilfeller av øyesykdommen progressiv retinal atrofi (PRA, nattblindhet). Ingen hunder i Norge har hatt denne sykdommen, og det jobbes med å avle vekk dette på verdensbasis.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Ingen problemer registrert.

Prioritering

Å avle på friske og rasetypiske individer uten nært slektskap.

Mål og strategi

Fortsatt å jobbe med å bruke friske individer i avl for å forhindre PRA.

Bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester

Sloughien er først og fremst en jakthund. Noe som gjør at den er mosjonskrevende og bør ha mulighet til å få løpe løs regelmessig. Rasen har stort jaktinstinkt, og for at de skal få brukt dette instinktet, er det viktig å trene eller konkurrere i lure coursing, som er godkjent som bruksprøve.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

Rasens mentalitet kan anses å være god og innenfor rasestandarden.

Mål og strategi

Fortsette å jobbe for å beholde god mentalitet og ikkje avle på hunder som viser tegn til redsel eller aggressiv atferd i hverdagen.

Øke interessen for lure coursing for å måle/vise rasens bruksfunksjon.

Atferd og mentalitet

Atferd

(hentet fra NKK's rasestandard 19.09.2001 og FCI's rasestandard 08.01.1998)

Stolt og verdig, meget knyttet til sin eier og forsvare ham hvis nødvendig. En utholdende jakthund, men likevel en trivelig selskapshund.

Sloughi er naturlig ganske reservert og gjerne noe skeptisk til fremmede, som kan oppleve den som sky eller likegyldig. Den kan være territorial, spesielt hannene. Dette er neppe en ideell rase for nybegynnere, men for erfarne hundefolk blir den en ypperlig familiehund. Den regnes som tolerant og leken med egne barn og har gjerne stor personlighet. Som mynde tilhører den klart de mest uavhengige typene, men den er meget lojal og trofast mot de den kjenner. For medlemmene i familien (flokken) vil den være totalt hengiven.

Sloughiene i Norge er typiske for mentaliteten beskrevet i rasestandarden. Målet blir å fortsatt beholde det rasetyperiske preget.

Mål og strategi

Drive avl og oppdrett i henhold til gjeldende beskrivelser i rasestandarden og avle på friske individer uten nært slektskap.

Eksteriør

Siden Sloughien hadde sitt utspring i og var tilpasset det landskapet den tilhørte, fantes det to varianter av rasen. Den elegante, mer finlemmete og tørrere slettetypen og den større mer kraftigere berg-/fjelltypen. Etter som årene har gått, har de to typene stadig mer blitt krysset med hverandre. Men uansett utspringstype bør Sloughien gjennom sin holdning, sin tynne hud og sin flate, tørre muskulatur gi et edelt og elegant inntrykk.

Mål og strategi

Siden eksteriøret på de norske Sloughiene er ansett som god, bør oppdrettere fortsette å følge FCIs rasestandard og holde seg til de mål og retninger som er angitt der.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Avle på friske individer og som er innenfor rasestandarden. Holde innavlsprosenten nede. Beholde rasepreget.